

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 6Csp/43/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8519200643
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Szárazová
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2020:8519200643.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa, sudkyňou JUDr. Miriam Szárazovou, v spore žalobcu: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, Boulevard Haussmann 1, 750 09 Paríž, Francúzska republika, konajúci na území SR prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA pobočka zahraničnej banky, IČO: 47 258 713, Karadžičova 2, Bratislava, právne zast. Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly s.r.o., IČO: 47 234 547, Ventúrska 16, Bratislava proti žalovanému: E. E., nar. XX.XX.XXXX, A. XX v konaní o zaplatenie 1.071,54 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 784,30 eur, úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 784,30 eur od 19.5.2016 do zaplatenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

III. P r i z n á v a žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 51,06 %, ktoré je povinný zaplatiť žalovaný, pričom o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ō v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou doručenu súdu dňa 13.5.2019 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 1.071,54 eur spolu s úrokmi z dlžnej úverovej istiny vo výške 23,76 % ročne zo sumy 952,- eur od 19.5.2016 do zaplatenia a úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.051,54 eur od 19.5.2016 do zaplatenia ako aj náhrady trov konania, a to titulom uzatvorenej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty. Žalovaný sa k podanej žalobe, ktorá mu bola doručená do vlastných rúk dňa 15.7.2019 spolu s výzvou a procesnými poučeniami nevyjadril.

2. Súd nariadil vo veci pojednávanie, na ktorom sa strany sporu nezúčastnili. Žalobca prostredníctvom právneho zástupcu ospravedlnil neúčasť na pojednávaní a súhlasil, aby súd rozhodol v ich neprítomnosti na základe predložených dôkazov a v intenciách žalobného návrhu. Žalovaného neprítomnosť telefonicky ospravedlnila jeho manželka v deň pojednávania.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi a po ich vyhodnotení, za preukázané podstatné skutkové tvrdenia považuje:

3. Právny predchodca žalobcu uzatvoril so žalovaným zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb dňa 24.1.2015. Predmetom spotrebiteľského úveru v časti 1 zmluvy bolo poskytnutie úveru vo výške 298,- eur. Predmetný spotrebiteľský úver bol žalovanému poskytnutý za účelom zakúpenia tovaru Zanussi ZWY5090A, pričom cena tovaru predstavovala sumu 298,80 eur bez priamej platby predajcovi. V zmluve boli dojednané tieto

podmienky: výška mesačnej splátky 23,75 eur, počet mesačných splátok 15, splatnosť mesačnej splátky 15 deň v mesiaci, splatnosť prvej mesačnej splátky 15.2.2015, konečná splatnosť úveru 15.4.2016, výška úrokovej sadzby 27,45 % p. a. - fixná, RPNM 31,12 %, priemerná RPNM 36,30 %, celková čiastka k zaplateniu 356,25 eur.

4. Zároveň predmetom zmluvy v časti 2 bolo i poskytnutie revolvingového úveru s výškou úverového rámca 5.000,- eur, aktuálna výška úverového rámca 600,- eur, výška mesačnej splátky minimálne 5 % z dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300,- eur, splatnosť mesačnej splátky v 10 deň v mesiaci, výška úrokovej sadzby 28,68 % p.a. - fixná, RPNM 46,36 %, splatnosť prvej mesačnej splátky 10 deň v mesiaci nasledujúcim po mesiaci, v ktorom bolo uskutočnené prvé čerpania revolvingového úveru. Listom zo dňa 24.5.2016 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému vyhlásenie mimoriadnej splatnosti revolvingového úveru ku dňu 18.5.2016. Zároveň bol žalovaný vyzvaný na úhradu dlžnej sumy vo výške 1.071,54 eur. Predmetné oznámenie si žalovaný prevzal dňa 27.5.2016.

5. Z predloženého potvrdenia o odfinancovaní peňažných prostriedkov má súd preukázané, že žalovaný celkovo vyčerpal z poskytnutého úveru vo výške 1.038,30 eur a zaplatil splátky vo výške 254,08 eur.

6. S účinnosťou ku dňu 30.6.2016 došlo k cezhraničnému zlúčeniu spoločnosti CETELEM Slovensko, a.s. so spoločnosťou BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA a spoločnosť CETELEM Slovensko, a.s. v dôsledku cezhraničného zlúčenia zanikla zlúčením bez likvidácie a žalobca sa stal jej univerzálnym právnym nástupcom.

Zistený skutkový stav súd podriadil pod tieto zákonné ustanovenia:

7. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

8. Podľa § 51 ods. 1, 2, 3, 4, OZ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

9. Podľa § 565 OZ ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

10. Podľa § 1 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z o spotrebiteľských úveroch, ďalej len ZSÚ (platný a účinný v čase uzatvorenia zmluvy) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

11. Podľa § 2 písm. d) ZSÚ, zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

12. Podľa 7 ods. 1 ZSÚ, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

13. Podľa § 9 ods. 1 ZSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

14. Podľa § 9 ods. 2 ZSÚ (účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy , t.j. ku dňu 24.1.2015 zmluvy č. 1) zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

15. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) ZSÚ poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

16. Podľa § 11 ods. 2 ZSÚ, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bezpoplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

17. Podľa § 517 ods. 1 OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

18. V zmysle § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z.

19. Podľa § 191 ods. 1 CSP dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

20. Podľa § 215 ods. 1 CSP súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

Súd dospel k právnomu záveru:

21. Je nesporné vzhľadom na povahu účastníkov zmluvy o úvere - časť 1. a zmluvy o revolvingovom úvere časť, že predmetný zmluvný vzťah je vzťahom spotrebiteľským, keďže žalobca, ako dodávateľ pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a uzavrel predmetnú zmluvu s dlžníkom, ktorý je fyzickou osobou nepodnikateľom (čo vyplýva z označenia dlžníka v tejto zmluve identifikačnými znakmi typickými pre nepodnikateľa - meno, priezvisko, bydlisko, rodné číslo a číslo občianskeho preukazu). Uvedená zmluva je zmluvou spotrebiteľskou a preto je nutné na ne aplikovať príslušné ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách upravené v Občianskom zákonníku. Zároveň ide i o spotrebiteľský úver podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Vzhľadom na uvedené je potrebné prednostne aplikovať spotrebiteľské právo. Keďže ide o spotrebiteľský právny vzťah je tu zabezpečená ochrana slabšej strany, t.j. spotrebiteľa aj v súdnom konaní. Súd v zmysle záverov rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci Océano Grupo Editorial SA (spojené prípady C-240/98 až C-244/98) z úradnej moci (ex officio) bol povinný preskúmať opodstatnenosť uplatneného nároku z hľadiska jeho súladu s ustanoveniami o ochrane spotrebiteľa. Dospel pritom k záveru, že predmetné zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorené medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou nespĺňajú všetky povinné náležitosti vyžadované Zákomom o spotrebiteľských úveroch, konkrétne náležitosť uvedenú v § 9 ods. 2 písm. j).

22. Súd poukazuje na to, že údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (ďalej len „RPMN“) je potrebné považovať za najdôležitejší údaj pre spotrebiteľa, nakoľko zahŕňa všetky náklady spojené so spotrebiteľským úverom a je preto pre neho najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Zákon pritom jasne stanovil, že nepostačuje uvedenie len výšky RPMN, ale v zmluve je potrebné uviesť aj všetky predpoklady, ktoré boli použité pre výpočet RPMN. Súd zastáva názor, že týmito predpokladmi je uvedenie výšky úveru, výšky splátky, jej intervalu, počtu splátok, uvedenie výšky úrokovej sadzby a prípadných poplatkov. Je pritom nesporné, že v predmetnej zmluve - časť. 1 spomínané predpoklady pre výpočet RPMN uvedené nie sú. V tomto smere súd poukazuje, že tá istá povinná náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere je uvedená aj v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008 a to v článku 10 ods. 2 písm. g/.

23. Vo vyššie uvedenej súvislosti súd poukazuje na odôvodnenie rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Co/113/2017 zo dňa 25.01.2018, cit: „Ak zákon vyžaduje v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzať všetky predpoklady použité na výpočet RPMN je nepochybné, že do kategórie týchto predpokladov je potrebné zaradiť i matematický výpočet, na základe ktorého veriteľ dospel k určitej výške RPMN. Ako inak by spotrebiteľ mohol preveriť správnosť takéhoto výpočtu RPMN, ako jednej z podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere umožňujúcej posúdiť výhodnosť úveru, čo nepochybne má zásadný vplyv na jeho rozhodnutie vstúpiť do úverového vzťahu s veriteľom. S nesprávne uvedenou RPMN v neprospech spotrebiteľa zákon č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy v ust. § 11 ods. 1 písm. d) spája následok v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. V dôsledku chýbajúcich resp. neplatne dohodnutých vyššie uvedených povinných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere nastáva dôsledok podľa § 11 ods. 1 písm. b) Zákona o spotrebiteľských úveroch, teda že úver je bezúročný a bezpoplatkový.“

24. Ďalej súd uvádza, že ani časť 2. zmluvy - zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydání kreditnej karty, ktorú žalovaný využil a čerpal neobsahuje obligatórne náležitosti, a to údaj o celkovej výške a konkrétnej mene spotrebiteľského úveru a podmienkach upravujúcich jeho čerpanie podľa § 9 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch. Zo zmluvy nemožno jednoznačne určiť, v akej výške úverového rámca bol žalovanému poskytnutý úver, keď v časti 2. zmluvy o revolvingovom úvere je v časti 1 bod 1.1 uvedené, že výška úverového rámca je 5.000,- eur a ďalej, že aktuálna výška úverového rámca je 600,- eur. Túto nezrovnalosť nie je možné odstrániť výkladom, nie je možné teda ustáliť, aký úverový rámec si strany vlastne dohodli. Keďže v zmluve sú uvedené dva rôzne údaje o celkovej výške úveru, resp. úverového rámca, hoci v zmysle § 9 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch musí byť uvedený (jeden) údaj o celkovej výške úveru, a to jasne, určito a zrozumiteľne, čo bezo sporu platí aj pre revolvingový úver. Keďže zákon žiadnu výnimku pre takýto typ úveru nestanovuje (nieť dôvodu na to, aby nebolo možné priamo v zmluve jednoznačne a presne určiť výšku úverového rámca), súd má za to, že použité vyjadrenie celkovej výšky spotrebiteľského úveru nie je v súlade s podstatou, zmyslom a účelom § 9 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch.

25. V časti zmluvy o revolvingovom úvere ďalej absentuje aj konkrétna, zrozumiteľne, určito a jasne uvedená výška splátky. V zmluve sa uvádza, že žalovaný sa zaväzuje vyčerpaný úver splácať v mesačných splátkach vo výške min. 5 % z dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok sumy 300,- eur, pričom tieto sú splatné vždy k 10. dňu v mesiaci počnúc mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom došlo k prvému čerpaniu revolvingového úveru. Pokiaľ zákon vyžaduje, aby každá zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala určenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a poplatkov podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, potom nieť dôvodu, prečo by uvedené údaje nemala obsahovať i zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, keď pre tento typ úveru zákon stanovuje žiadne výnimky a odchýlky. Vzhľadom na daný typ úveru bolo úplne nevyhnutné presne uviesť výšku splátky zrozumiteľne a tiež aj jej zložky keď napr. je rovnaký úrok pre rôznu výšku úverového rámca od 600,00 až do 5.000,00 eur. Aj vzhľadom na v zmluve uvedené poistenie bolo dôležité rozčleniť splátku aspoň percentuálne, aby spotrebiteľ vedel, či platí v splátke aj poistné, alebo nie, koľko platí na úrok, koľko na istinu, poplatky. Je nesporné, že výška splátky v prípade revolvingového úveru, kde nie je vopred zrejmé, ako bude dlžník poskytnutý úverový rámec opakovane čerpať, by len ťažko mohla byť vyčíslená pevnou sumou ako pri klasickom úvere, a teda je namieste určenie výšky mesačnej splátky percentom z vyčerpanej dlžnej sumy. Súd je však toho názoru, že určenie výšky každej mesačnej splátky spôsobom, že mesačná splátka činí min. 5 % z dlžnej sumy zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok sumy 300,- eur, je určením výšky splátky pre bežného spotrebiteľa len ťažko zrozumiteľné. Pokiaľ má spotrebiteľ nielenže vypočítať príslušné percento z dlžnej sumy, ale navyše k tomu počítať

a zaokrúhľovať násobky dlžnej sumy, ktorú vyčerpal, keď navyše sú v zmluve uvedené v podstate dva údaje o výške úveru, resp. úverového rámca, potom je takéto určenie výšky mesačnej splátky vyjadrené pre priemerného spotrebiteľa zložito. Spotrebiteľ je odkázaný sám si vypočítavať výšku jednotlivých mesačných splátok podľa uvedeného vzorca. Preto súd vyvodil, že na túto časť zmluvy určujúcu výšku celej mesačnej splátky nemožno prihliadať a aj preto súd konštatuje, že náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch v zmluve chýba. Poskytnutý revolvingový úver súd preto pre absenciu náležitostí uvedených v § 9 ods. 2 písm. g) a k) zákona o spotrebiteľských úveroch posudzoval ako úver bezúročný a bez poplatku v zmysle 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch.

26. Absencia týchto náležitostí má za následok, že sa úver - spotrebiteľský úver v časti 1. ako i revolvingový úver v časti 2. sa považuje za bezúročný a bez poplatkov s poukazom na § 11 ods. 1 písm. a) Zákona o spotrebiteľských úveroch. Z toho vyplýva, že žalobca má právo na vrátenie len skutočne poskytnutého plnenia a prípadne právo na úhradu úrokov z omeškania z tejto sumy po odpočítaní plnenia žalovaného. Žalovaný celkovo vyčerpal sumu 1.038,30 eur pričom žalobcovi uhradil sumu 254,- eur. Žalovaný je povinný vrátiť žalobcovi sumu 784,30 eur (1.038,- eur - 254,- eur). Súd priznal žalobcovi i nárok na zákonné úroky z omeškania, a to zo sumy 784,30 eur od 19.5.2016 do zaplatenia. Výšku úroku súd priznal s poukazom na ust. § 517, ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 Nariadenia Vlády SR č. 87/95 Z.z. Ku dňu 19.5.2016 bola základná úroková sadzba európskej centrálnej banky vo výške 0,00 % p.a. a úroky z omeškania tak predstavujú 5,00 % ročne.

27. Na základe vyššie uvedeného v prevyšujúcej časti súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

O trovách konania súd rozhodol takto:

28. Podľa § 255 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

29. Podľa § 262 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Ak súd rozhoduje čiastočným rozsudkom alebo medzitymným rozsudkom, môže rozhodnúť, že o trovách konania bude rozhodnuté v rozsudku, ktorým rozhodne o všetkých uplatnených procesných nárokoch alebo o celom uplatnenom procesnom nároku.

30. Vzhľadom na to, že v danom prípade bol v konaní úspešnejší žalobca (úspech žalobcu 75,53 %, proti úspechu žalovaného 24,47 % - čistý úspech žalobcu 51,06 %), avšak len čiastočne, preto súd o trovách konania rozhodol tak, že žalobcovi priznal náhradu trov vo výške 51,06 % podľa miery jeho úspechu v konaní.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd v dvoch písomných vyhotoveniach.

Podľa § 359 CSP odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech rozhodnutie bolo vydané.

Podľa § 363 CSP sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný nespĺní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.